ANUL XIII No. 1644

4 PAGINI 3 LEI

Vineri 29 Martie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREȘTI.
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcție 3.26.60 Administrație 3.26.60 Redacție și Provincie 3.26.69

Din nou turneul C.F.R.

Pentru noi, echipa de box C. F. R. nu este reprezentativă. Este cel mult o reprezentativă de club, întărită cu câteva elemente străine, bine selecționată, bine pregătită și trimisă să susțină în străinătate câteva matchuri.

O simplă echipă de club.

In străinătate însă, identitatea echipei a fost modificată. La Tarbes ca și la Paris C. F. R-ul a fost anunțat, prezentat și discutat sub titlul de *«reprezentativă a României»*. Inaintea matchului dela Paris, «L'AUTO» a prezentat pe ceeriști sub eticheta «ROUMANIE». La Ring Cadet, n'a boxat, deci pentru parizieni și pentru presa franceză echipa C. F. R., ci reprezentativa amatoare a României. La «Ring Cadet», printr'o subită metamorfoză de nume, n'a câștigat echipa C. F. R. Ci «România».

Și dacă ar fi pierdut, n'ar fi pierdut C. F. R.-ul. Ci, echipa națională a României

Evident, nu pot fi învinovățiți ceeriștii, pentru calitatea de reprezentativă pe care le-a acordat o presa franceză. Este cert că nu și-au arogat ceeriștii această caltate și că n'au cerut ei să fie prezentați la Paris ca și în restul Franței, sub un titlu pe care nu-l au.

Publicitatea însă, nu cunoaște menajamente.

Avant-cronicele comerciale ale matchurilor susținute de ceeriști, pretindeau pentru bucureșteni o etichetă mai sonoră. Și cum «ROUMANIE» este un titlu incomparabil mai convingător decât un simplu și inexpresiv — pentru francezi — *«C. F. R.»*, ceeriștii au fost prezentați în Franța sub titlul de *«reprezentativă a României»*.

Deaceia după cum am precizat și eri, aici *«depășind obligațiile pe cari le are către gruparea sa, echipa C.F.R. cumulează în Franța și obligații de veritabilă reprezentativă. De autentic plenipotențiar al boxului românesc amator»*.

Și tot deaceia, în orientarea turneului pe care-l face echipa C.F.R. trebue menajat — în special — prestigiul boxului românesc amator.

Până acum prestigiul acesta a fost total și victorios reprezentat La Tarbes C.F.R.-ul și-a făcut un debut admirabil, stârnind aplauze elogii și admirație.

Iar la Paris, victoria dela Tarbes a fost verificată admirabil printr'un succes căruia «L'Intransigeant» i-a acordat un titlu răsunător: *«Amatorii români au zdrobit pe francezi»*.

Dela Paris însă, turneul echipei C.F.R. este gata să apuce o orientare greșită, lăsându-se tentat de peisagiile admirabile ale Franței, Olandei și Spaniei, dar riscând să compromită în matchuri dese, un început de victorioasă afirmare.

Răspunzând unor oferte venite din toate colțurile Franței, din Olanda și Barcelona, conducătorii echipei C.F.R. sunt pe cale să prelungească turneul până la 16 Aprilie și să accepte matchuri, la două zile unul.

Să trambalezе echipa dela Belfort la Dijon și dela Barcelona la Amsterdam, îmbrâncind-o — extenuată — spre înfrângeri certe.

Nu vom argumenta aici, inutilitatea unui turneu atât de eronat prelungit.

Este suficient de netedă inutilitatea aceasta pentruca să mai aibe nevoe de explicații.

După cum ne-a vestit trimisul nostru special, însă, prelungirea turneului este în funcție de autorizarea conducătorilor bucureșteni ai C. F. R.-ului.

Prin urmare, de autorizarea d-lui ing. Panaitopol.

Se leagă însă de turneul echipei C. F. R. prea certe consecințe pentru lotul ceferist și pentru prestigiul boxului românesc amator în general, pentruca să putem crede că autorizarea aceasta va fi dată.

D. ing. Panaitopol are viguroase și oficiale legături cu boxul.

Nu credem deci, că nu va pregeta în clipa când își va da avizul și nu-și va aminti — ca președinte al «Federației române de box» — că în Apus C.F.R.-ul nu este C.F.R. ci «Roumanie».

Iar consecința acestei inevitabile meditații va fi desigur un categoric «NU», telegrafiat echipei, care așteaptă la Paris autorizația de a-și prelungi turneul în restul Franței, în Spania și Olanda...

George Fulga

Spectacolele sportive vor plăti un impozit de 12 la sută

Noua lege de așezare a impozitelor va lovi crunt mișcarea sportivă. Uniunea are datoria să împiedice acest atentat la viața mișcării noastre sportive

Camera va lua în desbatere azi sau mâine noile proecte financiare ale ministrului de finanțe Victor Antonescu, menite să echilibreze bugetul în curs de alcătuire.

Printre acestea se găsește și proectul pentru așezarea noulor taxe pe spectacole, care privește și mișcarea sportivă. In acest proect se reînvie un impozit pe care o legiuire mai veche reușise, din fericire, să-l desființeze.

SE ABROGA LEGEA EDUCAȚIEI FIZICE

In legea încă în vigoare a educației fizice, elaborată după ce au fost consultați toți factorii competenți și după ce însuși Suveranul i-a făcut retușările necesare, există un articol care precizează că spectacolele sportive de orice fel sunt scutite de taxe către stat. Acest articol a fost fără îndoială cel mai mare cucerire a sportului particular, cea mai mare contribuție pe care reușise s'o impună statului. Până la votarea acestei legi, organele fiscale impuneau spectacolele sportive după cum le tăia capul. Când cu 30 la sută, când cu 10 la sută. Era o stare nenorocită pe care grupările sportive nu o mai puteau suporta.

Azi când se vorbește de desființarea acestui privilegiu, ce naște inevitabila întrebare: se abrogă legea Educației fizice ? Pentrucă este dela sine înțeles că de vreme ce se votează o lege care conține o dispoziție contrară uneia în curs de aplicare, aceasta trebue negreșit abrogată pentru a permite aplicarea celei mai recente. Este un lucru elementar, care nu mai are nevoie de argumentare.

Numai, că până azi nu am aflat că este vorba să fie abrogată legea educației fizice. Se știe însă în mod precis că ministrul de finanțe va trece încă în actuala seziune proectul pentru modificarea legei de impunere a spectacolelor.

CE CONȚINE NOUA LEGE

Din câte am putut afla, noua lege este alcătuită într'un spirit de fiscalism excesiv. Nu însă în ceiace privește contribuabilii de prim ordin, ci cu privire la... mișcarea sportivă.

Este un lucru de neînțeles, dar real. Intr'adevăr, în noul proect al d-lui Antonescu, cinematografele cari erau impuse până acum la 22 la sută, au fost scăzute la 12 la sută, iar spectacolele sportive, impuse de la zero la sută, la 12 la sută.

Nu știm ce socoteală și-o fi făcut d. ministru de finanțe când a scăzut impozitul cinematografelor și l-a înființat pe cel al spectacolelor sportive. Cert este însă că din această curioasă denivelare, bugetul țării nu va avea decât de pierdut.

In definitiv e dreptul d-lui ministru de finanțe să aducă în fața Parlamentului legile fiscale de care crede că are neapărată nevoe.

Nu e mai puțin adevărat însă că dacă ar fi fost informat de oameni competenți atunci când a dat formă proectul în chestiune și-ar fi dat seama că pedeoparte nu aduce nici un aport finanțelor țării, iar pe de alta, duce la ruină o mișcare la a cărei înflorire statul n'a contribuit decât în mod sporadic și insuficient.

UN IMPOZIT DISTRUGATOR

A impune spectacolele sportive la un impozit de 12 la sută, înseamnă a le împinge la deficite. Și, bineînțeles, a determina un faliment inevitabil.

In actualele împrejurări nu ar putea suporta acest impozit nici măcar footballul, care este sportul nostru de masse. El are de dus în spinare atâtea greutăți și are de ocolit atâtea obstacole, încât noua așezare a impozitelor — în cazul când ar deveni lege — l-ar pune în imposibilitate să-și continue activitatea. Ce să mai spunem așa dar de celelalte sporturi, cari nu atrag mii de spectatori și care-și duc zilele de azi pe mâine? De unde vor acoperi acel 12 la sută care va fi o adevărată ghiulea legată de picioarele lor ?

D. GEORGE PLAGINO

DATORIA «UNIUNII»

Astăzi este fără îndoială momentul cel mai bun pentruca «Uniunea» să-și dovedească utilitatea cu adevărat. Ea are în sânul ei oameni cu destulă influență pentru a putea determina pe d. Victor Antonescu să renunțe la un proect lipsit de sens. E de mirare că intervenția nu s'a făcut până acum.

Noi avem însă convingerea că se va face înainte ca proectul să devină lege.

5227 concurenți la un cross-country în Italia

In Italia un concurs de cross-country dotat cu numeroase premii de valoare a întrunit nici mai mult nici mai puțin cifra de 5227 de concurenți cari au luat startul. Inscriși au fost 5361. Din 5227 plecați au sosit 4549.

Holtzer a devenit campion al Europei la categoria până învingând pe Tamagnini

PARIS 27 (Rador). — Aseară la Palais des Sports, a avut loc gala internațională de box, în cadrul căreia, în match vedetă se întâlneau campionul italian Tamagnini și campionul francez Maurice Holtzer, pentru titlul european la categoria până.

După un match foarte disputat, Holtzer a reușit să acumuleze punctele necesare pentru a i se acorda victoria la puncte.

In urma acestui rezultat francezul Holtzer, a fost declarat campion al Europei la categoria până.

Tot cu această ocazie greul Obie Walker, a învins prin knock-out technic în repriza 5-a pe Baiguera.

John Gully, cel mai bogat boxeur din lume

Câteva date asupra unui campion cu o avere fabuloasă

Cine a fost cel mai bogat boxeur din lume ? Dempsey ? Sau Schmeling?

Au câștigat fiecare, cel puțin câte 2 milioane dolari — sau în lei, la cursul de atunci al dolarului, 350 milioane.

Azi însă Dempsey este obligat să facă pe managerul, pentruca să poată trăi. Iar Schmeling nu mai are niciun sfert din bursele pe cari le-a încasat.

Dintre toți, singur Tunney are o situație bună.

Banii câștigați în box i-a întrebuințat inteligent. In plus, soția sa i-a adus aproape 50 milioane dolari, la cele 10 milioane pe cari le posedă el însuși. Totuș, cu toată averea sa, nu se poate compara, nici pe departe, cu miliardarii americani. Și este aproape sărac pe lângă miliardarul John Gully, campion mondial de box în secolul al 19-lea. Căci Gully a fost cel mai bogat boxeur din lume.

John Gully, un sportsman englez, s'a urcat pentru prima oară pe ring în anul 1800. Era în vârstă de 20 ani. Cu toată tehnica sa excepțională, a fost de multe ori învins la început. Nici în viața privată nu a avut mai mult noroc. A fost condamnat, în repetate rânduri, pentru datorii.

Anul 1805 însă, i-a adus glorie și bani. Căci, i s'au plătit toate datoriile pentru a putea boxa cu Hen Pearce, pentru titlul mondial.

65 DE REPRIZE

Matchul a fost angajat pentru 65 de reprize.

Este inutil să adaugăm că pe atunci se boxa fără mănuși.

După o luptă memorabilă, Gully a terminat învingător. Publicul l-a purtat pe sus, iar faima sa fusese stabilită.

De atunci, norocul i-a surâs din plin. Banii au început să-i curgă în valori și cucerit și un alt titlu de campion mondial.

Tom Cribb — unul din eroii necontestați ai boxului englez — l-a învins.

Fiindcă, însă n'a boxat «fair» — a nu se uita că ne aflăm în Anglia— nu i s'a acordat victoria.

A cumpărat mine de cărbuni, fiind la un moment dat numit *«Regele cărbunilor»*. A avut de asemeni unul din cele mai renumite grajduri de cai de curse. De ce se apuca, îi reușea din plin.

Averea sa s'a mărit astfel, mereu.

A murit în anul 1860, și a fost socotit printre cei mai bogați oameni, din lume. Bogat ca Rockefeller, Morgan, Astor și prințul Lubomirsky.

Aceasta este viața celui mai bogat boxeur din lume.

Scrisoare din Paris

O reuniune ciclistă la velodromul de iarnă

Scherens, Metze, Michard, Laquehay, Girardin, și Paillard printre concurenți

Dela trimisul nostru special

PARIS. — Știam că francezii sunt cei mai mari admiratori ai sportului pedalei, dar nu ași fi crezut la niciun moment că ei și-au făcut un crez din a sprijini ciclismul.

O reuniune de specialitate la Paris constituie ceva magnific.

Reuniunea începe la ora 14 jumătate, cheiul Grenelle se populează cu câteva ore înainte. Duminica francezul mănâncă cel mai târziu la ora 12 și apoi ia drumul terenurilor de sport. Foarte puțini sunt aceia cari rămân acasă. Și cei cari o fac nu întârzie să afle rezultatele și peripețiile competițiunilor, deoarece nici nu se termină bine întrecerile și ziarele apar în ediții speciale, răspândind în tot Parisul rezultate de ultima oră

LA VELODROMUL DE IARNA

Afișe lipite din timp prin subteranele Metropolitanului, acolo unde lumea forfotește toată ziua, aduc la cunoștința publicului evenimentele sportive cari urmează să formeze programul viitoarelor competițiuni.

Velodromul de iarnă situat în Palais des Sports, acolo unde spiritul inventiv al faimosului Jeff Dickson născocește tot soiul de competițiuni, una mai atractivă decât cealtă, arborează un program de dimensiuni magnifice.

O seamă de campioni și foști campioni stau la loc de cinste, asigurând prin participarea lor, o mare afluență de spectatori. Scherens, campionul lumii de viteză Michard campionul Franței și fost de mai multe ori deținător al titlului mondial de specialitate, Gerardin un sprinter de valoare necontestată, Metze campion mondial de semi-fond, Paillard, campionul Franței și fost campion mondial, Lacquehay, fost deținător al aceluiași titlu, sunt nume cari garantează dinainte cea mai deplină reușită.

Punctele importante le formează „Criteriul internațional de viteză" și „Cursa de semi-fond, cu antrenament mecanic". Ambele exercită asupra publicului francez atracția unui magnet căruia puțini îi pot rezista.

Incepând dela ora 12 jumătate metropolitanul și omnibusele varsă în fața velodromului de iarnă, valuri de lume. Cu toate acestea, pătrunderea în incinta velodromului se face în mod ordonat. Francezul este om practic. Vine la casă cu bani potriviți, cunoaște exact procedeul și intră în arenă foarte repede.

In momentul începerei spectacolului sala este plină. Numărul întârziaților este foarte redus, prin faptul că nici unul dintre admiratorii sportului pedalei nu vrea să scape un start, o fază, o sosire.

Aproape 15.000 oameni, masați pe peluză, în staluri, balcoane galerii, ocupă imensa arenă până la ultimul loc, prima lovitură de pistol este înregistrată de toată această mulțime care lasă la casa velodromului, sute de mii de franci.

Ca și la noi, programul reuniunii conține curse de începători, amatori, de urmărire, de viteză, de semi-fond. Dar ce deosebire,; câtă disciplină aici, câtă regularitate în desfășurarea probelor, câtă înțelegere a sportului.

PISTA VELODROMULUI

In lungime de 250 metri, pista velodromului de iarnă este confecționată de stejar și înconjoară terenul pe care se patinează zilnic și care servește, în serile rezervate boxului, ringului și locurilor scump plătite.

Virajurile pistei sunt înclinate la peste 45 grade și liniile drepte abia sunt perceptibile. Când se aleargă pe această pistă, mai ales cursele cu antrenament mecanic, ai impresia că asiști la exhibițiile celor cari își riscă viața pe „zidul morții.

In asemenea condițiuni este absolut indispensabil ca participanții la cursele cicliste să nu fie numai buni pedaliști ci și virtuoși ai ghidonului, întrucât nu oricine poate să alerge pe urma velodromului de iarnă din Paris.

Se întâmplă câteodată în timpul unui efort ca, chiar cei mai cu reputație cicliști mondiali să se bâlbâie la conducere și atunci răsturnarea este inevitabilă. Am asistat la o astfel de întâmplare, din fericire fără urmări grave, după care accidentatul a patinat pe o parte a corpului, o distanță de peste 50 metri.

CURSA CU ANTRENAMENT MECANIC

Nu mă voiu ocupa, în rândurile ce urmează, de rezultate. Agenția Rador a avut grijă de acest lucru, astfel că mie îmi rămâne sarcina de a mă ocupa de latura technică.

Este în afară de orice îndoială că atracția oricărei reuniuni cicliste pe velodrom o formează cursa cu antrenament mecanic. Ea este deadreptul impresionantă, datorită atât vitezei la care ajung concurenții, cât și perfectei colaborări dintre motociclist și ciclist.

Oameni și mașini fac, în această alergare, un tot armonic. Par o stâncă mișcătoare, ale cărei elemente sunt bine sudate între ele. In afară de mișcarea picioarelor ciclistului, rar se mai poate vedea o alta. Din când în când și aceasta poate de 5—6 ori în decursul a 160 tururi, se poate observa întoarcerea capului motociclistului. Altfel, ai impresia că asiști la o întrecere între două mașini, minuni ale technicei moderne.

Motoarele merg toate în aceiași turație și numai când vreunul dintre concurenți încearcă un atac, acceleratia este pusă în mișcare. Și, nu numai cel care atacă cere motorului un efort. Toți concurenții fac la fel, fie pentru a se consolida pe poziția câștigată, fie spre a încerca ameliorarea situației.

Privită în general, cursa are numai câteva faze. De multe ori aceste faze sunt provocate chiar de public care, nu se mulțumește să vadă o fugă la 70 km. pe oră, ci ține să asiste la lupte între concurenți. Și atunci, stăriți de fluerăturile pornite din loji, staluri, balcoane și galerii, alergătorii încep să se întrebuințeze și de foarte multe ori, situația se schimbă complect, după acoperirea a încă 4—5 tururi.

Finalul înseamnă ceva magnific. Când clopotul anunță ultimele tururi, alergătorii ies din trena motocicletelor și se reped cu 70 km. pe oră, spre linia de sosire. In această ultimă fază a cursei, rezultatul nu poate fi modificat decât în cazuri excepționale.

CURSA DE VITEZA

Alergându-se pe patru tururi, cursa de viteză se împarte în trei părți bine distincte. In primele două tururi, adversarii studiindu-se, merg aproape unul de celălalt, fiecare încercând să se plaseze. In unele ocazii, se vehiculează chiar pe virajuri, încercându-se ca printr'o lansare fulgerătoare, să se obțină un avantaj categoric.

Dacă tentativa nu a reușit, concurenții încep să se lanseze pentrucă, utilizând o călcătură mare, ci nu ar putea obține altfel, în momentul efortului principal, un randament satisfăcător. In fine, ultimul tur se petrece în plină viteză și mai totdeauna, pe linia de sosire, comisarii abia pot separa pe concurenți. De multe ori, pe ultima sută de metri, situația se schimbă de mai multe ori și surprizele nu sunt excluse. O finală între Girardin, Richter și Michard, a

(Continuare în pag. 2-a)

Cum s'a desfășurat cross-ul națiunilor

Holden (A) și Anglia au câștigat cel de al 28-lea cross internațional

Sâmbătă s'a disputat pe câmpul de curse dela Auteuil, în Franța, cel de al 28-lea campionat internațional de cross-country. Acest campionat constitue unul din cele mari evenimente atletice din Europa prin faptul că la start au fost cei mai buni alergători pe teren variat ai: Angliei, Scoției, Țării Galilor, Belgiei, Franței, Spaniei și Irlandei.

Acest campionat s'a disputat pentru prima oară în anul 1903 la Glascow (Scoția) luând parte reprezentanți ai Angliei, Scoției, Irlandei și Țării Galilor în 1907 intră în competițiune și Franța, iar în 1923 Belgia.

In anul 1929 Franța organizează acest campionat la Paris, dându-i o amporare mult mai mare. Concurează Anglia Scoția, Țara Galilor, Irlanda, Belgia, Franța, Elveția, Spania, Italia, și Germania. Cu toate acestea, proectul de a face în fiecare an un campionat european, nu are succes și în 1930 crossul se disputâ din nou fără Elveția, Italia, Spania și Germania. Anul aceasta crossul s'a disputat pentru prima oară pe hipodromul Auteuil în prezența a 20.000 de persoane.

La concurs a asistat și d. Albert Lebrun, președintele republicii franceze.

Crossul s'a disputat pe distanța de 14 Km. 650 pe un teren adevărat de cross-country Victoria a revenit excelentului alergător englez Holden, care reușește să câștige pentru a treia oară consecutiv marea probă. Pe echipe, Anglia a manifestat o superioritate zdrobitoare, bătând cu peste 60 puncte a doua clasată.

Holden a egalat performanța francezului Jean Bouin cu această nouă victorie.

CUM S'A DISPUTAT CURSA

Dela început englezii se instalează în frunte, lăsând impresia că vor câștiga net. Rând pe rând conduc Bailley, Burus și Close. In partea doua a cursei, Eaton trece în cap și conduce urmat de belgianul Van Rumst care tece apoi în cap. Holden se afla în plutonul imediat următor celor din cap și pe ultimii 3 Km. ia conducerea și într'un fuleu extraordinar termină cursa pentru a treia oară victorios.

(Citiți continuarea în pag. II-a)

Etapa a doua a cursei Paris-Nisa

PARIS 27 (Rador). — Astăzi s'a disputat ziua a 2-a din cursa internațională ciclistă Paris-Nisa.

Etapa de astăzi a fost cuprinsă între localitățile Dijon și St. Etienne, adică pe distanța de 350 kilometri.

Primul a sosit belgianul Vignet, după un timp de 6 ore, 7 minute, 07 secunde, înaintea unui alt belgian, Maen.

Câștigătorul etapei de eri, Lecalvet, a abandonat

Un record american femenin

MIAMI 27 (Rador). — Un nou record american femenin de înot a fost stabilit astăzi în localitate de către echipa de ștafetă locală.

Pe distanța de 4 x 220 yardsi, această echipă a stabilit timpul de 11 minute, 03 secunde, 6/10.

Vechiul record stabilit acum 10 ani, era de 11 minute, 15 secunde